

ROZHODNUTIE

Podľa ustanovenia § 58 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok), Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, vo veci odvolania účastníka konania – Pavla Mikulášová - TERRATRAVEL, miesto podnikania: Gorkého 15, 814 99 Bratislava – Staré Mesto, IČO: 32 066 589, kontrola vykonaná dňa 03.11.2017 a dňa 26.01.2018 v prevádzkarni Cestovná kancelária TERRATRAVEL, Gorkého 13-15, Bratislava, proti rozhodnutiu Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave pre Bratislavský kraj, č. P/0022/01/2018 zo dňa 30.04.2019, ktorým bola podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov uložená peňažná pokuta vo výške 1 500,- EUR, slovom: jedentisícpäťsto eur, pre porušenie § 4 ods. 2 písm. c) v nadväznosti na § 7 ods. 1, ods. 4 a § 8 ods. 4 a pre porušenie § 4 ods. 2 písm. c) v nadväznosti na § 7 ods. 1, ods. 4 a § 8 ods. 1 písm. g) vyššie cit. zákona o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku takto

r o z h o d o l :

napadnuté rozhodnutie vo výrokovej časti, ako aj v príslušnej časti odôvodnenia m e n í tak, že časť výroku, ktorým bolo konštatované porušenie povinnosti podľa § 4 ods. 2 písm. c) v nadväznosti na § 7 ods. 1, ods. 4 a § 8 ods. 1 písm. g) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov vypúšťa

a

pre porušenie povinnosti predávajúceho podľa § 4 ods. 2 písm. c) v nadväznosti na § 7 ods. 1, ods. 4 a § 8 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov sa účastníkovi konania – Pavla Mikulášová - TERRATRAVEL, miesto podnikania: Gorkého 15, 814 99 Bratislava – Staré Mesto, IČO: 32 066 589, kontrola vykonaná dňa 03.11.2017 a dňa 26.01.2018 v prevádzkarni Cestovná kancelária TERRATRAVEL, Gorkého 13-15, Bratislava, v zmysle § 24 ods. 1 vyššie cit. zákona o ochrane spotrebiteľa, ukladá peňažná pokuta vo výške 300,- EUR, slovom: tristo eur. Uloženú pokutu je účastník konania povinný

uhradiť do 30 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia príkazom na úhradu na účet: Štátna pokladnica, č. ú.: SK57 8180 0000 0070 0006 5068, KS: 379, VS: 00220118.

Ostatná časť výroku ostáva bez zmeny.

O d ô v o d n e n i e :

Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie (ďalej len „SOI“) so sídlom v Bratislave pre Bratislavský kraj rozhodnutím uložil účastníkovi konania – Pavla Mikulášová - TERRATRAVEL – peňažnú pokutu vo výške 1 500,- €, pre porušenie ustanovenia § 4 ods. 2 písm. c) v nadväznosti na § 7 ods. 1, ods. 4 a § 8 ods. 4 a pre porušenie § 4 ods. 2 písm. c) v nadväznosti na § 7 ods. 1, ods. 4 a § 8 ods. 1 písm. g) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“).

Inšpektormi SOI bolo pri kontrole vykonanej dňa 03.11.2017 a dňa 26.01.2018 v prevádzkarni účastníka konania Cestovná kancelária TERRATRAVEL, Gorkého 13-15, Bratislava zistené, že účastník konania porušil zákaz používať nekalé obchodné praktiky v spotrebiteľských zmluvách formou klamlivého opomenutia a porušil zákaz používať nekalé obchodné praktiky v spotrebiteľských zmluvách vo forme klamlivého konania.

Proti rozhodnutiu o uložení pokuty podal účastník konania odvolanie.

Odvolací orgán podľa § 59 ods. 1 Správneho poriadku preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni. Podľa ods. 2, ak sú pre to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.

Preskúmaním napadnutého rozhodnutia č. P/0022/01/2018 zo dňa 30.04.2019, ako aj konania, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, odvolací orgán zistil dôvod na zmenu prvostupňového rozhodnutia. Odvolací orgán po dôkladnom oboznámení sa so skutkovým stavom veci dospel k názoru, že účastník konania nemôže byť sankcionovaný za porušenie ustanovenia § 4 ods. 2 písm. c) v nadväznosti na § 7 ods. 1, ods. 4 a § 8 ods. 1 písm. g) zákona o ochrane spotrebiteľa, keďže považuje postih v uvedenej veci za nedôvodný. Správny orgán prvého stupňa posúdením informácií uvedených v dokumente Všeobecné podmienky účasti na zájazde platné pre pobyty organizované CK Terratravel a reklamačný poriadok (ďalej len „VP a reklamačný poriadok“) zistil, že účastník konania v predmetnom dokumente v článku 5. Cenové podmienky uviedol: „... Obstarávateľ si vyhradzuje právo jednostranne zvýšiť dohodnutú cenu zájazdu, ak dôjde k zvýšeniu cien pohonných hmôt o viac ako 5 % a o viac ako 5 % zdvihnú letecké spoločnosti na pravidelných linkách letiskové poplatky, a to v miere zvýšených nákladov na dopravu. CK Terratravel oznámi zvýšenie ceny objednávateľovi písomne, najneskôr 21 dní pred začatím zájazdu. Ak dôjde k takémuto jednostrannému zvýšeniu ceny, objednávateľ môže od zmluvy odstúpiť a CK Terratravel je oprávnená požadovať zaplatenie zmluvnej pokuty podľa článku 7 týchto Všeobecných podmienok. Oznámenie o zvýšení ceny musí CK oznámiť objednávateľovi najneskôr 21 dní pred začiatkom zájazdu, inak cestovnej kancelárii nevznikne právo na zaplatenie rozdielu v cene zájazdu“. Odvolací orgán zastáva názor, že uvedeným konaním sa účastník konania nedopustil porušenia ustanovenia § 4 ods. 2 písm. c) v nadväznosti na § 7 ods. 1, ods. 4 a § 8 ods. 1 písm. g) zákona o ochrane spotrebiteľa, keďže z dikcie § 741c ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“) vyplýva, že v zmluve možno dohodnúť, že cestovná kancelária je oprávnená jednostranným úkonom zvýšiť cenu zájazdu, ak je súčasne presne určený spôsob výpočtu zvýšenia ceny. Cena zájazdu uvedená v zmluve sa nesmie jednostranne zvýšiť v priebehu 20 dní pred začiatkom zájazdu. Podľa § 741c ods. 2 písm. a), b), c) OZ cenu zájazdu podľa odseku 1 možno zvýšiť len v prípade, že dôjde k zvýšeniu dopravných nákladov vrátane cien pohonných látok, zvýšeniu platieb spojených s dopravou, napríklad letiskových a prístavných poplatkov, ktoré sú zahrnuté v cene zájazdu, zmene kurzu eura použitého na určenie ceny zájazdu v priemere o viac ako 5 %,

ak k tomuto zvýšeniu dôjde do 21. dňa pred začatím zájazdu. Podľa ustanovenia § 741c ods. 3 OZ písomné oznámenie o zvýšení ceny sa musí objednávateľovi odoslať najneskôr 21 dní pred začatím zájazdu, inak cestovnej kancelárii nevznikne právo na zaplatenie rozdielu v cene zájazdu. Na základe uvedeného má odvolací orgán za to, že cestovná kancelária, t. j. účastník konania, má právo na zaplatenie rozdielu v cene zájazdu, ak dôjde k niektorému z vyššie uvedených prípadov, tzn. účastník konania má v tomto prípade právo na zaplatenie zmluvnej pokuty. Odvolací orgán sa stotožnil s námietkami účastníka konania uvedenými v odvolaní, ktoré sa týkajú porušenia § 4 ods. 2 písm. c) v nadväznosti na § 7 ods. 1, ods. 4 a § 8 ods. 1 písm. g) zákona o ochrane spotrebiteľa. Odvolací orgán má za to, že ustanovenie § 741c OZ a ustanovenie § 741e OZ, ktoré použil správny orgán prvého stupňa pri odôvodnení predmetného porušenia zákona o ochrane spotrebiteľa, upravujú rozdielne dôvody zvýšenia ceny, resp. zmeny ceny. Odvolací orgán už len dopĺňa, že v článku 4. Zmeny dohodnutých služieb VP a reklamačného poriadku účastník konania uvádza: „- Ak CK Terratravel je nútená pred začiatkom zájazdu zmeniť podstatnú podmienku zmluvy navrhne objednávateľovi zmenu zmluvy. Ak navrhovaná zmena vedie k zmene ceny, musí sa v návrhu nová cena uviesť. Objednávateľ má právo sa rozhodnúť, či so zmenou súhlasí, alebo od zmluvy odstúpi bez zaplatenia zmluvných pokút. Svoje rozhodnutie musí oznámiť CK v lehote určenej cestovnou kanceláriou v návrhu zmeny. ...“. Predmetná citácia je v súlade s ustanovením § 741e OZ. Nakoľko uvedenou zmenou rozhodnutia došlo k upusteniu od sankcionovania povinnosti vyplývajúcej z § 4 ods. 2 písm. c) v nadväznosti na § 7 ods. 1, ods. 4 a § 8 ods. 1 písm. g) zákona o ochrane spotrebiteľa, a tým aj k zúženiu rozsahu protiprávneho konania, ktorým bol porušený zákon o ochrane spotrebiteľa, odvolací orgán pristúpil aj k primeranej zmene výšky postihu, a to tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia. Zároveň v rozsahu uvedenej zmeny zmenil aj odôvodnenie napadnutého rozhodnutia tak, ako je uvedené v tomto rozhodnutí. Dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia odvolací orgán nezistil.

Povinnosťou účastníka konania bolo nepoužívať nekalé obchodné praktiky v spotrebiteľských zmluvách; čo účastník konania porušil.

Inšpektormi SOI bola dňa 03.11.2017 a dňa 26.01.2018 vykonaná kontrola v prevádzkarni Cestovná kancelária TERRATRavel, Gorkého 13-15, Bratislava. Predmetná kontrola bola zameraná na prešetrenie podnetu spotrebiteľa evidovaného pod č. 1036/2017, na dodržiavanie ustanovení zákona o ochrane spotrebiteľa a zákona č. 281/2001 Z. z. o zájazdoch, podmienkach podnikania cestovných kancelárií a cestovných agentúr v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o zájazdoch“). Výsledok vykonanej kontroly a prešetrenia podnetu spotrebiteľa je uvedený v inšpekčnom zázname z kontroly zo dňa 03.11.2017 v spojení s inšpekčným záznamom z kontroly zo dňa 26.01.2018.

Na základe záväzných pokynov uložených účastníkovi konania v inšpekčnom zázname z kontroly zo dňa 03.11.2017, boli dňa 16.11.2017 správnemu orgánu prvého stupňa zo strany účastníka konania doručené nasledovné doklady:

- e-mailová komunikácia medzi účastníkom konania a spotrebiteľom;
- rezervácia pobytu v pavilónoch AD TURRES pri Crikvenici pre spotrebiteľa p. P. B.;
- cenník UNILINE pre Hotel ZAGREB** - Crikvenica pre rok 2017;
- cenník UNILINE pre Hotel VILLA DONAT – Sv. Filip & Jakov**** pre rok 2017;
- cenník (ALOTMANSKI CJENIK 2017) JADRAN d.d. CRIKVENICA;
- e-mail zo dňa 24.07.2017, odoslaný z e-mailovej adresy ...@invia.sk na e-mailovú adresu ck@terratravel.sk, obsahom ktorého bola sťažnosť spotrebiteľa na ubytovanie (záznam o spísaní nedostatkov počas pobytu);
- e-mail zo dňa 08.08.2017, odoslaný z e-mailovej adresy ...@invia.sk na e-mailovú adresu ck@terratravel.sk, obsahom ktorého bola reklamácia zájazdu (rez. č. 4700579 Chorvátsko);

- e-mail zo dňa 05.09.2017, odoslaný z e-mailovej adresy ck@terratravel.sk na e-mail p. ..., obsahom ktorého bola odpoveď na reklamáciu spotrebiteľa p. P. B.;
- reklamácia spotrebiteľa p. P. B.;
- odpoveď účastníka konania na reklamáciu p. P. B.;
- výpis z účtu preukazujúci zaslanie kompenzácie vo výške 26,10 € dňa 20.10.2017 na účet spotrebiteľa;
- písomná ponuka hotela – Crikvenica Hotel ZAGREB** spolu s cenníkom;
- Zmluva o obstaraní zájazdu (vzor);
- VP a reklamačný poriadok;
- garančný list (číslo poistnej zmluvy 20-61273);
- garančný list (číslo poistnej zmluvy 20-61320);
- voucher pre p. P. B. (termín zájazdu 22.07.2017-29.07.2017);
- Informácie pre účastníkov pobytov v Chorvátsku.

Kontrolou u účastníka konania vo vyššie uvedenej prevádzkarni v súvislosti s posúdením dokladov, ktoré sú vyššie špecifikované, bolo zistené, že účastník konania ako obstarávateľ daného zájazdu a poskytovateľ služieb nejasným spôsobom poskytol objednávateľovi zájazdu, t. j. spotrebiteľovi, podávajúcemu podnet č. 1036/2017, informácie o možnosti parkovania, keď v písomnej ponuke hotela – Crikvenica Hotel ZAGREB** (č. 1. 73 spisu) v súvislosti s vybavením hotela uvádzal informáciu v znení: „hotel má klimatizovanú reštauráciu, wifi za poplatok, parkovisko. Pes možný na vyžiadanie.“, pričom uvedený spôsob informovania vzbudzoval dojem, že parkovanie je bez poplatku. Spotrebiteľ vo svojom podnete predložil faktúru, kde mu bol zo strany hotela účtovaný poplatok za parkovanie v celkovej výške 98 EUR, pričom za 1 deň parkovanie bol poplatok 7 EUR. (pre porovnanie, v súvislosti s wifi bolo v predmetnej písomnej ponuke uvedené „wifi za poplatok“, pri parkovisku však nie je o poplatku žiadna zmienka), avšak na str. 9 katalógu cestovnej kancelárie TERRATRavel (Chorvátsko • Taliansko • Maďarsko • Bulharsko • Čierna Hora) pohoda, kvalita a spoľahlivosť už 24 rokov ... 2017 (ďalej len „katalóg 2017“) (č. 1. 132 spisu) uvádzal vo svojej ponuke ubytovanie – Crikvenica Hotel ZAGREB**, pri ktorom bola v časti Vybavenie uvedená informácia v znení: „hotel má klimatizovanú reštauráciu, wifi za poplatok, parkovisko za poplatok“. Účastník konania tak nejasným spôsobom uvádzal podstatnú informáciu (o možnosti parkovania), ktorú priemerný spotrebiteľ potrebuje na to, aby urobil rozhodnutie o obchodnej transakcii, pričom v dôsledku uvedeného klamlivého opomenutia priemerný spotrebiteľ prijme rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neprijal. Predmetným konaním došlo zo strany účastníka konania k porušeniu ustanovenia § 4 ods. 2 písm. c) v nadväznosti na § 7 ods. 1, ods. 4 a § 8 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa.

Za zistené nedostatky, a tým aj za preukázané porušenie zákona citovaného vo výroku tohto rozhodnutia, zodpovedá účastník konania ako predávajúci v zmysle § 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa.

V odvolaní účastník konania neuviedol žiadne nové skutočnosti ani dôkazy, ktoré by účastníka konania zbavovali zodpovednosti za zistené nedostatky.

Vo svojom odvolaní účastník konania uviedol, že pokiaľ ide o informáciu o parkovaní, všetky podstatné informácie týkajúce sa zájazdu uvádza v informačných materiáloch, a to predovšetkým rozsah všetkých služieb a ich špecifikáciu, údaje o ubytovacom zariadení, jeho polohe, kategórii, forme stravovania, cene zájazdu a povinných poplatkoch, ktoré musí klient uhradiť na mieste. Účastník konania má za to, že navyše môže uviesť ďalšie doplnkové informácie o službách, ktoré dané ubytovacie zariadenie poskytuje, a ktoré majú len informačný charakter a nie sú súčasťou zájazdu, ak ich má k dispozícii. Takýmito doplnkovými službami môže byť napr. kaderníctvo, požičovňa bicyklov, tenisové kurty, parkovisko, atď. Podľa vyjadrenia účastníka konania si klient tieto služby objednáva podľa

vlastného výberu a platí priamo na mieste. Účastník konania zastáva názor, že doplnkovú službu nemožno považovať za podstatnú informáciu, na základe ktorej robí klient rozhodnutie o zakúpení zájazdu. Účastník konania opakovane uvádza, že informácia o parkovacom poplatku je len doplnková služba, nepatrí medzi podstatné informácie. Účastník konania na základe svojej dlhoročnej praxe môže potvrdiť, že klienti sa nerozhodujú o mieste trávenia dovolenky podľa parkovacieho poplatku, neovplyvňuje to ich rozhodnutie o obchodnej transakcii. Účastník konania tiež argumentuje, že v jeho materiáloch nebola žiadna klamlivá informácia, ani v nich neboli protichodné informácie, keďže v písomnej ponuke nebolo uvedené, že parkovisko je zadarmo. Účastník konania považuje tvrdenie, že si spotrebiteľ mohol pri písomnej ponuke myslieť, že parkovisko je zadarmo, keďže pri ňom nebolo uvedené, že je za poplatok za účelové. Uloženie pokuty z dôvodu, že v písomnej ponuke hotela bola pri doplnkovej službe uvedená pravdivá informácia, aj keď nie vyčerpávajúca, považuje účastník konania za neopodstatnené. K porušeniu ustanovenia § 4 ods. 2 písm. c) v nadväznosti na § 7 ods. 1, ods. 4 a § 8 ods. 1 písm. g) zákona o ochrane spotrebiteľa účastník konania uvádza, že klient bol vo VP a reklamačnom poriadku informovaný správne a v súlade so zákonom o zájazdoch. Účastník konania má za to, že zakomponovanie ustanovenia § 741c OZ do VP a reklamačného poriadku je v súlade so zákonom a cestovná kancelária je oprávnená požadovať z dôvodov uvedených v tomto ustanovení zmluvnú pokutu. Účastník konania ďalej poznamenáva, že ustanovenie § 741e OZ sa týka zmeny ceny z dôvodu zmeny podstatnej podmienky zmluvy, tzn. ide o iné prípady zmeny ceny než v prípade zvýšenia ceny z dôvodov uvedených v § 741c OZ. Záverom účastník konania uvádza, že aj ustanovenie § 741e OZ je zakomponované v jeho VP a reklamačnom poriadku, konkrétne v článku 4. Zmeny dohodnutých služieb.

K tomu odvolací orgán uvádza, že po preskúmaní obsahu spisového materiálu prislúchajúceho k predmetnej veci nezistil dôvod na zrušenie rozhodnutia. Čo sa týka skutočností uvedených v odvolaní účastníka konania, odvolací orgán vyhodnotil tvrdenia účastníka konania ako právne bezpredmetné a subjektívne, ktoré ho nezbavujú zodpovednosti za kontrolou presne a spoľahlivo zistené porušenie zákona. Odvolací orgán má za to, že správny orgán prvého stupňa konanie účastníka konania správne právne posúdil ako rozporné so zákonom o ochrane spotrebiteľa. Účastník konania v odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by spochybňovali skutkový stav zistený kontrolou, príp. oprávnenosť uloženia sankcie zo strany prvostupňového správneho orgánu. Výsledky šetrenia uskutočneného zo strany inšpektorov SOI v predmetnej veci odôvodňujú postih účastníka konania za nesplnenie povinnosti účastníka konania vyplývajúcej z § 4 ods. 2 písm. c) v nadväznosti na § 7 ods. 1, ods. 4 a § 8 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa. Zároveň po preskúmaní obsahu napadnutého rozhodnutia odvolací orgán zistil, že správny orgán prvého stupňa sa dostatočným spôsobom vyrovnal s tvrdeniami účastníka konania, ktoré vyplývali z obsahu daného administratívneho spisu.

Podľa § 4 ods. 2 písm. c) zákona o ochrane spotrebiteľa „predávajúci nesmie používať nekalé obchodné praktiky a neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách“.

Podľa § 7 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa „nekalé obchodné praktiky sú zakázané, a to pred, počas aj po vykonaní obchodnej transakcie“.

Podľa § 7 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa „za nekalú obchodnú praktiku sa považuje najmä klamlivé konanie a klamlivé opomenutie konania podľa § 8 a agresívna obchodná praktika podľa § 9. Zoznam obchodných praktík, ktoré sa za každých okolností považujú za nekalé, je v prílohe č. 1“.

Podľa § 8 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa „za klamlivé opomenutie sa tiež považuje, ak predávajúci skrýva alebo poskytuje nejasným, nezrozumiteľným, viacvýznamovým alebo nevhodným spôsobom podstatné informácie uvedené v odseku 3, alebo neoznami obchodný účel obchodnej praktiky, ibaže je zrejmy z kontextu, pričom v dôsledku klamlivého

opomenutia priemerný spotrebiteľ prijme rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neprijal“.

Predmetom kontroly SOI je porovnávanie zisteného stavu so stavom požadovaným všeobecne záväznými právnymi predpismi, ktorých dodržiavanie je SOI oprávnená kontrolovať. Postup inšpektorov SOI pri výkone kontrolnej činnosti vrátane pôsobnosti SOI a oprávnení inšpektorov SOI, upravuje zákon č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o štátnej kontrole vnútorného trhu“), ktorý bol podľa názoru odvolacieho orgánu pri výkone kontroly dodržaný. Ako už bolo uvedené vyššie, kontrola inšpektorov SOI spočívala v porovnaní zisteného skutkového stavu so stavom predpísaným, t. j. ustanoveným všeobecne záväznými právnymi predpismi a osobitnými predpismi v oblasti ochrany spotrebiteľa. Vyhodnotením tohto porovnania je výsledok kontroly, teda inšpekčný záznam, z ktorého musí byť zrejmé, či zistený skutkový stav vyhovoval alebo nevyhovoval predpísanému stavu. Z inšpekčného záznamu bolo zrejmé zameranie kontroly, ako aj zistený skutkový stav. Inšpektori spísali inšpekčný záznam z vykonanej kontroly, postupovali pri kontrole v súlade s platnými právnymi predpismi, vychádzali len z vlastných zistení, objektívne zistili a posúdili skutkový stav, k osobe prítomnej pri kontrole sa správali nepredpojatá a korektne. Z tohto pohľadu je rozhodujúci stav zistený v čase kontroly, z ktorého jednoznačne vyplýva porušenie povinnosti v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa. Uvedenú povinnosť vyplývajúcu zo zákona o ochrane spotrebiteľa viaže citovaný zákon na predávajúceho, ktorým je v zmysle § 2 písm. b) cit. zákona účastník konania, preto práve účastník konania zodpovedá za zistené nedostatky na základe objektívnej zodpovednosti.

K tvrdeniu účastníka konania, že v informačných materiáloch uvádza informácie týkajúce sa zájazdu, a to predovšetkým rozsah všetkých služieb a ich špecifikáciu, údaje o ubytovacom zariadení, jeho polohe, kategórii, forme stravovania, cene zájazdu a povinných poplatkoch, ktoré musí klient uhradiť na mieste, odvolací orgán uvádza, že uvedené tvrdenie nijakým spôsobom nespochybňuje. K argumentom účastníka konania, že navyše môže uviesť ďalšie doplnkové informácie o službách, ktoré dané ubytovacie zariadenie poskytuje, a ktoré majú len informačný charakter a nie sú súčasťou zájazdu, ak ich má k dispozícii, že klient si tieto služby objednáva podľa vlastného výberu a platí priamo na mieste, že doplnkovú službu nemožno považovať za podstatnú informáciu, na základe ktorej robí klient rozhodnutie o zakúpení zájazdu, že informácia o parkovacom poplatku je len doplnková služba, nepatrí medzi podstatné informácie, že v jeho materiáloch nebola žiadna klamlivá informácia, ani v nich neboli protichodné informácie, keďže v písomnej ponuke nebolo uvedené, že parkovisko je zadarmo, a že považuje tvrdenie, že si spotrebiteľ mohol pri písomnej ponuke myslieť, že parkovisko je zadarmo, keďže pri ňom nebolo uvedené, že je za poplatok za účelové, odvolací orgán uvádza, že ich považuje za tendenčné, právne bezpredmetné a subjektívne s cieľom vyhnúť sa splneniu povinnosti uloženej účastníkovi konania rozhodnutím č. P/0022/01/2018 zo dňa 30.04.2019, pričom sa s nimi absolútne nestotožňuje. Odvolací správny orgán má za to, že aj informácia o parkovisku, ktoré je za poplatok, je pre spotrebiteľa podstatná a významná, keďže ako je zrejmé zo spisovej dokumentácie, na uvedenú skutočnosť sa spotrebiteľ niekoľkokrát dotazoval. Podľa vyjadrenia odvolacieho orgánu nejde len o doplnkovú informáciu o službách, ktoré dané ubytovacie zariadenie poskytuje, a ktorá má len informačný charakter. Podľa názoru odvolacieho orgánu sa v danom prípade jedná o podstatnú informáciu, ktorú spotrebiteľ zohľadňuje pri svojom rozhodovaní, či si zakúpi ubytovanie v predmetnom hoteli alebo využije inú ponuku ubytovania, ktoré poskytuje parkovanie zdarma, t. j. bez poplatku. Na základe uvedeného je zrejmé, že ide o informáciu, ktorú priemerný spotrebiteľ potrebuje na to, aby urobil rozhodnutie o obchodnej transakcii, pričom v dôsledku uvedeného klamlivého opomenutia priemerný spotrebiteľ

prijme rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neprijal. Odvolací orgán dodáva, že podľa ustanovenia § 8 zákona o zájazdoch je cestovná kancelária povinná pred uzatvorením zmluvy o zájazde v katalógu, prípadne inou písomnou formou presne, jasne, pravdivo, zrozumiteľne, úplne a riadne informovať o všetkých skutočnostiach, ktoré sú jej známe a ktoré môžu mať vplyv na rozhodnutie záujemcu o kúpu zájazdu. V predmetnom ustanovení zákona o zájazdoch je uvedený demonštratívny výpočet skutočností, ktoré sú cestovnej kancelárii (účastníkovi konania) známe a ktoré môžu mať vplyv na rozhodnutie záujemcu o kúpu zájazdu. Tento výpočet nie je definitívny a v prípade, že sa v praxi vyskytne informácia, s ktorou zákon výslovne nepočíta, no je pre spotrebiteľa ako objednávateľa dôležitá, zákon umožňuje rozšíriť tento demonštratívny výpočet. Odvolací správny orgán zastáva názor, že je nepochybne preukázaná skutočnosť, že v písomnej ponuke hotela – Crikvenica Hotel ZAGREB** (č. 1. 73 spisu) absentuje pre spotrebiteľa podstatná a významná informácia, že parkovisko je za poplatok, pričom však na str. 9 katalógu 2017 sa táto informácia nachádza. V tejto súvislosti odvolací správny orgán uvádza, že informácia o platenom parkovisku je tak podstatnou informáciou pre spotrebiteľov, predovšetkým ak cestujú na dovolenku vlastným autom, že je potrebné uvádzať ju riadne, presne a jasne, bez zamlčania podstatných skutočností. Odvolací správny orgán má za to, že informácia o tom, že parkovisko je za poplatok, je pre spotrebiteľov natoľko významnou skutočnosťou, že môže ovplyvniť rozhodovanie spotrebiteľov o obchodnej transakcii, preto je potrebné, aby účastník konania takéto informácie poskytoval riadne, bez uvádzania nejasných skutočností.

K námietke účastníka konania, že klienti sa nerozhodujú o mieste trávenia dovolenky podľa parkovacieho poplatku, neovplyvňuje to ich rozhodnutie o obchodnej transakcii, odvolací orgán uvádza, že ju považuje opätovne za subjektívnu a právne irelevantnú. Odvolací orgán v danej súvislosti dodáva, že zodpovednosť účastníka konania je v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa koncipovaná na objektívnom princípe, tzn. že účastník konania za porušenie zákona zodpovedá bez ohľadu na zavinenie (úmysel, nedbanlivosť), ako aj bez ohľadu na okolnosti, za ktorých k porušeniu zákona došlo. Zákon o ochrane spotrebiteľa neumožňuje kontrolnému orgánu prihliadnúť na žiadne subjektívne aspekty. Zistené porušenie povinnosti účastníka konania vyplývajúce zo zákona o ochrane spotrebiteľa je iným správnym deliktom kontrolovanej osoby (nie priestupkom), kde sa preukazuje len porušenie právnej povinnosti. Vzhľadom na vyššie uvedené nie je možné považovať konštatovanie účastníka konania ohľadom skutočnosti, že sa klienti nerozhodujú o mieste trávenia dovolenky podľa parkovacieho poplatku, neovplyvňuje to ich rozhodnutie o obchodnej transakcii, za liberačný dôvod. Správny orgán je toho názoru, že účastník konania je povinný poznať zákon a zabezpečiť vo svojej prevádzkarni jeho dodržiavanie, rovnako aj zaškoliť svojich zamestnancov tak, aby sa riadili zákonom pri výkone svojej činnosti. Okolnosti ospravedlňujúce, resp. vysvetľujúce nesplnenie povinnosti nemajú právny význam pri otázke zodpovednosti za toto porušenie. Je preto právne irelevantné, či mal účastník konania k protizákonnému konaniu motív alebo nie. Odvolací orgán má za to, že správny orgán prvého stupňa zistil všetky skutočnosti dôležité pre rozhodnutie. Taktiež je podľa odvolacieho správneho orgánu zrejmé, že správny orgán presne a úplne zistil skutočný stav veci, nakoľko vykonal všetky zisťovania potrebné na objasnenie rozhodujúcich okolností a pre posúdenie veci.

Odvolací orgán poznamenáva, že SOI ako orgán dozoru účastníka konania v prvom rade sankcionuje za porušenie povinnosti vyplývajúcej zo zákona o ochrane spotrebiteľa. K naplneniu skutkovej podstaty tohto správneho deliktu stačí kontrolnému orgánu zistiť, že v dôsledku porušenia povinnosti zodpovednou osobou došlo k ohrozeniu práv spotrebiteľa. Treba však zdôrazniť, že poškodením spotrebiteľa zo strany účastníka konania je už aj samotné zníženie rozsahu spotrebiteľových práv priznaných mu zákonom. Účastník konania je povinný po celý čas výkonu svojej podnikateľskej činnosti dodržiavať všetky právne

predpisy vzťahujúce sa na ochranu spotrebiteľa, vrátane zákona o ochrane spotrebiteľa. S prihliadnutím na znenie ustanovenia § 8 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa nie je totiž pre posúdenie nekalosti konania potrebné dospieť k záveru, že posudzované konanie skutočne narušilo ekonomické správanie spotrebiteľa, ale postačuje už reálna pravdepodobnosť, riziko vplyvu praktiky na rozhodnutie priemerného spotrebiteľa o obchodnej transakcii. Odvolací orgán zároveň uvádza, že pri uzatváraní zmluvy o obstaraní zájazdu vystupuje spotrebiteľ ako laik, ktorému je potrebné venovať špeciálnu starostlivosť a účastník konania ako obstarávateľ zájazdu a poskytovateľ služieb vystupuje ako odborník, ktorý je povinný v rámci svojej podnikateľskej činnosti konať v súlade s odbornou starostlivosťou vo vzťahu k spotrebiteľovi.

Zároveň odvolací správny orgán zdôrazňuje skutočnosť, že SOI ako orgán dozoru kontroly vnútorného trhu je oprávnená vykonávať kontrolu ex offo (z úradnej povinnosti) a v tejto súvislosti poukazuje na ustanovenie § 4 ods. 2 písm. g) zákona o štátnej kontrole vnútorného trhu, podľa ktorého SOI pri kontrole vnútorného trhu u fyzických osôb a právnických osôb predávajúcich alebo dodávajúcich výrobky na vnútorný trh alebo poskytujúcich služby využíva poznatky iných orgánov a podnety spotrebiteľov. Pri výkone kontroly bolo preukázateľne zistené, že informácia v písomnej ponuke hotela – Crikvenica Hotel ZAGREB** (č. l. 73 spisu), že parkovisko je za poplatok absentuje, a preto má orgán dozoru za to, že protiprávny stav bol spoľahlivo zistený, pričom podnet spotrebiteľa bol v danom prípade v predmetnom rozhodnutí spomenutý iba na podporu tvrdenia, že informácia o spoplatnenom parkovisku je podstatnou informáciou, ktorú spotrebiteľ zohľadňuje pri svojom rozhodnutí o kúpe pobytového zájazdu, nakoľko samotný spotrebiteľ vo svojom podnete č. 1036/2017 v súvislosti s pobytovým zájazdom absolvovaným v roku 2017 poukazoval na zavádzajúce informácie ohľadom spoplatnenia parkoviska, keďže pred uzatvorením zmluvy o zájazde disponoval informáciou, že parkovisko je bez poplatku.

Odvolací správny orgán zastáva názor, že pri posúdení uvedeného prípadu bolo potrebné zohľadniť oblasť, v ktorej došlo k vytykávanému konaniu, úroveň odbornej starostlivosti požadovanej v oblasti, v ktorej pôsobí účastník konania, ako aj úroveň informovanosti, vedomostí a obozretnosti priemerného spotrebiteľa. Taktiež bolo potrebné zohľadniť ďalšie okolnosti a špecifiká prípadu, a to vo vzájomnej súvislosti tak, aby bolo možné dospieť k jednoznačnému záveru, či konanie vykazovalo znaky nekalosti vo vzťahu k spotrebiteľom. U účastníka konania sa vzhľadom na predmet a obsah vykonávanej podnikateľskej činnosti predpokladá, že disponuje profesionálnymi skúsenosťami, vo vzťahu k spotrebiteľom rešpektuje právnu reguláciu záväzkovo právnych vzťahov, ako aj ochranu poskytnutú ďalšími normami spotrebiteľského práva. Vo vzťahu k pojmu priemerný spotrebiteľ odvolací správny orgán podporne poukazuje na bod 18 Preambuly k Smernici Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11. mája 2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 84/450/EHS, smernice Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 (ďalej len „Smernica EP a Rady 2005/29/ES“), v zmysle ktorého „vzala táto smernica za kritérium priemerného spotrebiteľa, ktorý je v rozumnej miere dobre informovaný, vnímavý a obozretný, pri zohľadnení sociálnych, kultúrnych a jazykových faktorov“, ktorý sa ďalej opiera o rozhodovaciu činnosť Európskeho súdneho dvora (napr. C-210/96, C-220/98). Hoci je uvedený pojem založený na zásade proporcionality s cieľom dosiahnuť správnu rovnováhu medzi potrebou chrániť spotrebiteľov a podporou voľného obchodu na konkurenčnom trhu, spotrebiteľ v predmetnom prípade vystupuje v slabšej pozícii v porovnaní s účastníkom konania (vzhľadom na jeho skúsenosti a znalosť problematiky). Odvolací správny orgán má za to, že používanie nekalej obchodnej praktiky pri konaní so spotrebiteľom je vážnym zásahom do práv spotrebiteľa chránených zákonom. Takéto konanie je podľa odvolacieho orgánu o to závažnejšie, že jeho dôsledkom je porušenie ekonomického záujmu spotrebiteľa.

K námietkam účastníka konania, ktoré sa týkajú porušenia ustanovenia § 4 ods. 2 písm. c) v nadväznosti na § 7 ods. 1, ods. 4 a § 8 ods. 1 písm. g) zákona o ochrane spotrebiteľa, odvolací orgán uvádza, že uvedené námietky zohľadnil pri rozhodovaní a dospel k záveru, že účastník konania nemal byť sankcionovaný za porušenie zákazu používať nekalé obchodné praktiky v spotrebiteľských zmluvách vo forme klamlivého konania, keďže považuje postih v uvedenej veci za nedôvodný, a to z dôvodov uvedených vyššie v tomto rozhodnutí. Nakoľko uvedenou zmenou rozhodnutia došlo k upusteniu od sankcionovania povinnosti vyplývajúcej z § 4 ods. 2 písm. c) v nadväznosti na § 7 ods. 1, ods. 4 a § 8 ods. 1 písm. g) zákona o ochrane spotrebiteľa, a tým aj k zúženiu rozsahu protiprávneho konania, ktorým bol porušený zákon o ochrane spotrebiteľa, odvolací orgán pristúpil aj k primeranej zmene výšky postihu tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia. Zároveň v rozsahu uvedenej zmeny zmenil aj odôvodnenie napadnutého rozhodnutia tak, ako je uvedené v tomto rozhodnutí. Vzhľadom na vyššie uvedené sa odvolací správny orgán predmetnými námietkami účastníka konania nezaoberal.

Pre správny orgán je relevantné, že došlo k porušeniu povinnosti vyplývajúcej zo zákona o ochrane spotrebiteľa. Správny orgán je v zmysle ustanovenia § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa povinný uložiť pokutu až do výšky 66 400 eur, ak odsek 6 neustanovuje inak. Samotný zákon pritom neumožňuje pokutu odpustiť, či ako sankciu použiť napr. pokarhanie, upozornenie a pod. V zmysle čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky sú štátne orgány oprávnené konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon – v uvedenom prípade zákon o ochrane spotrebiteľa, z čoho vyplýva, že prvostupňový správny orgán bol povinný k uloženiu pokuty pristúpiť. Odvolací orgán dodáva, že cieľom kontrolnej činnosti SOI je zisťovanie a zabezpečenie súladu plnenia povinností stanovených zákonom so skutočným stavom. Odvolací orgán trvá na kontrolných zisteniach uvedených v inšpekčnom zázname zo dňa 03.11.2017 a zo dňa 26.01.2018.

Účastník konania v odvolaní uvádza, že považuje uloženie pokuty za neopodstatnené. Vo vzťahu k výške uloženej pokuty odvolací orgán uvádza, že po dôkladnom preskúmaní rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo, nenašiel dôvod na zrušenie uloženej sankcie. Odvolací orgán zastáva názor, že pokuta bola uložená v rámci stanovených kritérií, v dolnej hranici zákonom stanovenej sadzby. V zmysle § 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, zohľadňuje charakter a povahu zistených nedostatkov. Odvolací orgán nemohol zrušiť uloženie sankcie, nakoľko by potom vybočil z medzí ukladania pokút za obdobné porušenie právneho predpisu. Odvolací orgán sa však snaží v rámci správnej úvahy prihliadať na všetky okolnosti prípadu aj pri udeľovaní pokuty tak, ako tomu bolo aj v prípade účastníka konania. Na druhej strane je zo zákona viazaný, aby v rovnakých, resp. obdobných veciach rozhodoval podobne, pričom táto požiadavka platí aj pre ukládanie sankcií. Zároveň treba dodať, že na to, aby sankcia spĺňala aj represívnu zložku, musí byť citeľná v majetkovej sfére účastníka konania, nakoľko má pôsobiť ako trest (represia) za spáchanie iného správneho deliktu. Ak by totiž represívna zložka nebola citeľná, nemožno rozumne očakávať ani naplnenie ďalšej z funkcií pokuty, ktorou je prevencia, a to jednak do vnútra – vo vzťahu k zodpovednostnému subjektu (účastníkovi konania), ktorý si po primerane uloženej sankcii, zodpovedajúcej zisteným nedostatkom do budúcnosti rozmyslí, či znova poruší daný právny predpis, ale aj smerom navonok – vo vzťahu k ostatným podnikateľským subjektom (predávajúcim), ktorých má odstrašiť od porušovania obdobnej povinnosti, ako v prípade účastníka konania. Vzhľadom na uvedené skutočnosti s prihliadnutím na kritériá pre určenie výšky postihu, hlavne na charakter a závažnosť protiprávneho konania, odvolací orgán považuje výšku uloženej pokuty za primeranú zisteným nedostatkom. Bližšie zdôvodnenie výšky uloženej pokuty poskytol odvolací orgán v ďalšej časti tohto rozhodnutia.

Pre postih za zistený skutkový stav je rozhodujúca skutočnosť, že bol porušený zákon o ochrane spotrebiteľa a rozsah následkov protiprávneho konania bol zohľadnený pri určovaní

výšky postihu. Na ostatné okolnosti, ktoré účastník konania uviedol vo svojom odvolaní, odvolací orgán neprihliadal. Nakoľko porušenie povinnosti bolo zo strany správneho orgánu spoľahlivo preukázané, správny orgán si splnil svoju zákonnú povinnosť, keď účastníkovi konania uložil pokutu v zákonom stanovenom rozsahu.

Na základe hore uvedených skutočností odvolací orgán pokladá skutkový stav za spoľahlivo zistený a jeho protiprávnosť za nepochybné preukázanú.

O výške pokuty rozhoduje inšpektorát SOI, ktorý podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, uloží výrobcovi, predávajúcemu, dovozcovi, dodávateľovi alebo osobe podľa § 9a alebo § 26 za porušenie povinností ustanovených v tomto zákone pokutu až do výšky 66 400 eur, za opakované porušenie počas 12 mesiacov uloží pokutu do 166 000 eur, ak odsek 6 neustanovuje inak. Podľa § 24 ods. 5 citovaného zákona „pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinnosti“. Podľa § 24 ods. 6 zákona o ochrane spotrebiteľa „ak ide o menej závažné porušenie povinnosti podľa odseku 1, na základe postupu podľa odseku 5, orgán dozoru môže pred rozhodnutím o uložení pokuty povinného vyzvať, aby upustil od protiprávneho konania a v určenej lehote vykonal opatrenia na nápravu následkov protiprávneho konania. Vo výzve orgán dozoru oznámi následky protiprávneho konania, určí povinnému primeranú lehotu na výkon opatrení na ich nápravu a poučí ho o následkoch v prípade ich nevykonania. Ak povinný upustí od protiprávneho konania a vykoná opatrenia podľa predchádzajúcej vety, orgán dozoru nevydá rozhodnutie o uložení pokuty. Ak povinný neupustí od protiprávneho konania a nevykoná opatrenia na nápravu následkov protiprávneho konania oznámených vo výzve v určenej lehote, orgán dozoru rozhodne o uložení pokuty podľa odseku 1“.

Odvolací orgán pri určení výšky pokuty vychádzal z vlastných zistení a uváženia správneho orgánu aplikujúceho zákon. Jednotlivé dôkazné prostriedky zhodnotil podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti a dospel k záveru, že porušenie povinnosti zo strany účastníka konania, ako predávajúceho, bolo spoľahlivo preukázané. Odvolací orgán zastáva názor, že v predmetnom prípade nejde o menej závažné porušenie povinnosti v zmysle ustanovenia § 24 ods. 6 zákona o ochrane spotrebiteľa, tzn. z uvedeného dôvodu bol správny orgán povinný pristúpiť k uloženiu postihu.

Odvolací orgán však pristúpil k zníženiu výšky uloženej pokuty z dôvodu, že nedošlo k naplneniu skutkovej podstaty § 4 ods. 2 písm. c) v nadväznosti na § 7 ods. 1, ods. 4 a § 8 ods. 1 písm. g) zákona o ochrane spotrebiteľa, a preto účastník konania nemôže byť sankcionovaný za predmetné konanie. Správny orgán považuje výšku uloženej sankcie po znížení za adekvátnu protiprávnemu konaniu, nakoľko v zmysle ustanovenia § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa správny orgán je povinný uložiť predávajúcemu za porušenie povinností ustanovených týmto zákonom alebo právne záväznými aktmi Európskej únie v oblasti ochrany spotrebiteľa pokutu až do výšky 66 400 eur, ak odsek 6 neustanovuje inak. V zmysle judikatúry rozhodovacej praxe súdov týkajúcej sa rozhodovania v správnych deliktach (napr. NS 5Sžo/204/2010, NS 5Sžp/21/2011) orgán dozoru pri určovaní výšky sankcie prihliadol jednak na okolnosti viažuce sa na subjekt, samotný skutok a jeho následok, jednak na všetky štyri povinné hľadiska definované v ustanovení § 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa.

Odvolací orgán pri ukladaní výšky pokuty prihliadal najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinnosti. Klamlivým opomenutím došlo k zhoršeniu postavenia a právnej ochrany spotrebiteľa. Odvolací správny orgán pri určovaní výšky pokuty zohľadnil, že závažnosť protiprávneho konania účastníka konania nie je nepatrná, nakoľko nejasným poskytnutím podstatnej informácie o možnosti parkovania, došlo nepochybné k zhoršeniu postavenia spotrebiteľa,

ktorý nemohol disponovať úplnou a riadnou informáciou, na čo mal právo. Účastník konania tým, že vo svojej písomnej ponuke hotela – Crikvenica Hotel ZAGREB** nejasným spôsobom uvádzal podstatnú informáciu (o možnosti parkovania), ktorú priemerný spotrebiteľ potrebuje na to, aby urobil rozhodnutie o obchodnej transakcii, naplnil znaky nekalej obchodnej praktiky, pričom takéto klamlivé opomenutie môže zapríčiniť, že priemerný spotrebiteľ prijme rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neprijal. Odvolací orgán zastáva názor, že uvedené konanie účastníka konania bolo spôsobilé pohnúť spotrebiteľa k tomu, aby urobil rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil. Toto konanie je o to závažnejšie, že v jeho dôsledku dochádza k narušeniu ekonomického správania spotrebiteľa vo vzťahu k rozhodnutiu o obchodnej transakcii.

Spôsob protiprávneho konania spočíva v porušení zákazu zo strany účastníka konania, v dôsledku ktorého používal nekalé obchodné praktiky v spotrebiteľských zmluvách. Pri rozhodovaní o výške pokuty bolo prihliadnuté na to, že účastník konania vo vzťahu k spotrebiteľovi zneužil svoje postavenie silnejšej zmluvnej strany. Spotrebiteľ často vzhľadom na nedostatok skúsenosti v danej oblasti (v porovnaní s predávajúcim) nie je objektívne schopný posúdiť charakter a možný dopad jednotlivých zmluvných podmienok, ktoré ho v konečnom dôsledku môžu pri nedodržaní dobromyseľnosti a odbornej starostlivosti zo strany predávajúceho poškodiť. Požiadavka ochrany spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v spotrebiteľských zmluvných vzťahoch je vyjadrená zákazom používania nekalých obchodných praktík, pričom v predmetnom prípade nebola naplnená. Pri stanovení výšky pokuty odvolací orgán prihliadol na porušenie zákazu používať nekalé obchodné praktiky v spotrebiteľských zmluvách vo forme klamlivého opomenutia.

Účel zákona o ochrane spotrebiteľa stanovujúci predmetný zákaz nekalých obchodných praktík v spotrebiteľských zmluvách, sledujúci posilnenie dôvery spotrebiteľov pri realizovaní ich nákupov, nebol konaním predávajúceho naplnený. Zákonnú definíciu pojmu obchodnej praktiky upravuje ustanovenie § 2 písm. p) zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého je ňou konanie, opomenutie konania, spôsob správania alebo vyjadrovania, obchodná komunikácia vrátane reklamy a marketingu predávajúceho, priamo spojené s propagáciou, ponukou, predajom a dodaním výrobku spotrebiteľovi. Pri nekalej obchodnej praktike sa tieto činnosti považujú za neprijateľné voči spotrebiteľovi. Správny orgán tiež prihliadol na skutočnosť, že účel sledovaný zákonom vyjadrený v ustanovení § 3 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého každý spotrebiteľ má okrem iného právo na ochranu svojich ekonomických záujmov, vzhľadom na zistené nedostatky v zákonom požadovanej miere a úrovni dosiahnutý nebol. Odvolací orgán zastáva názor, že rozhodujúcimi skutočnosťami posudzovanými podľa kritérií ustanovených v § 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, ktoré boli mimo už vyššie uvedeného zohľadnené pri určovaní výšky postihu, bolo porušenie práv spotrebiteľa, nesplnenie zákonnej povinnosti účastníka konania s ohľadom na mieru spoločenskej nebezpečnosti zistených nedostatkov, ako aj porušenie zákazu používať nekalé obchodné praktiky v spotrebiteľských zmluvách, a tiež skutočnosť, že nebol dodržaný minimálny štandard ochrany spotrebiteľa garantovaný zákonom o ochrane spotrebiteľa, nakoľko si účastník konania nesplnil povinnosť vyplývajúcu mu z kogentného ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa. Pri určení výšky pokuty boli zároveň zohľadnené aj následky protiprávneho konania účastníka konania spočívajúce jednak v porušení práva spotrebiteľa na ochranu jeho ekonomických záujmov, a jednak v porušení tomu zodpovedajúcej povinnosti účastníka konania. Z hľadiska miery zavinenia správny orgán prihliadol aj na skutočnosť, že účastník konania ako predávajúci, je nositeľom objektívnej zodpovednosti za zistené nedostatky bez ohľadu na okolnosti, ktoré spôsobili ich vznik. Takisto správny orgán prihliadol aj na charakter protiprávneho konania, ktorý predstavuje súhrn tohto konania spočívajúci vo vyššie uvedených skutočnostiach, na ktoré bolo zo strany správneho orgánu pri určovaní výšky pokuty prihliadnuté.

Podkladom pre vydanie rozhodnutia bol presne a spoľahlivo zistený skutkový stav veci na základe čoho podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku bolo I. stupňové rozhodnutie zmenené tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie: Rozhodnutie o odvolaní je konečné a proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné. V prípade nezaplatenia uloženej pokuty v stanovenej lehote bude jej plnenie vymáhané v zmysle zákona. Rozhodnutie je preskúmateľné súdom.